

Španjolski jezik u Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci poučava se od 1.9. 1995. kao predmet izborne nastave. Od 1.9. 2016. poučava se i kao drugi strani jezik. Kroz dvogodišnji i trogodišnji program španjolskog jezika prošlo je tristotinjak učenika od kojih je dvadesetak odabralo studij španjolskog jezika kao nastavak svog školovanja.

Dan španjolskog jezika u Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji obilježava se posljednjih pet godina susretom sadašnjih i bivših učenika te predstavljanjem aktualnosti u nastavi španjolskog jezika. Pridružili su nam se Jorge Correa Bethenecourt, Maria Eugenia Malave de Jardas, Vedrana Kauzlarić, prof., prevoditeljica i Vesna Podgorac, prof.

PRVA SUŠAČKA HRVATSKA GIMNAZIJA U RIJE

Proslava Dana španjolskog jezika
23. obljetnica poučavanja španjolskog jezika u
Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci

23. travnja 2018.

u 11 sati, Svečana dvorana dr. Izidora
Kršnjavija

Proslavi prisustvuje i veleposlanik Kraljevine
Španjolske, gospodin
D. Eduardo Aznar Campos

PROGRAM:

Pozdravna riječ ravnateljice

Pozdravna riječ veleposlanika

Čudesna Španjolska / España una maravilla

Presentación

Inventos y productos

Lectura de Don Quijote de la Mancha, Miguel Cervantes de Saavedra

Teatrín

Felicitaciones a Danijela Vranić

Taller de salsa con Sofija Široka

Program osmislila: Sanja Padavić, prof.

Sudjeluju učenici Gimnazije Danijela Vranić, Tomislav Mamić, Lucija Grba, Ana Katarina Ostojić, Hana Host, Hana Jureša, Tea Vrbanić, Borna Šućurović, Karolina Keretć, Stjepan Turbić, Leda Bašić, Miroslav Nemeth, Arijana, Ivana Miletić, Kristina, Matea Žuvić te profesori i učenici Prve riječke hrvatske gimnazije i osnovne škole San Nicolo.

soñar,
todo,
despertar.

Si es bueno vivir,
Todavía es mejor

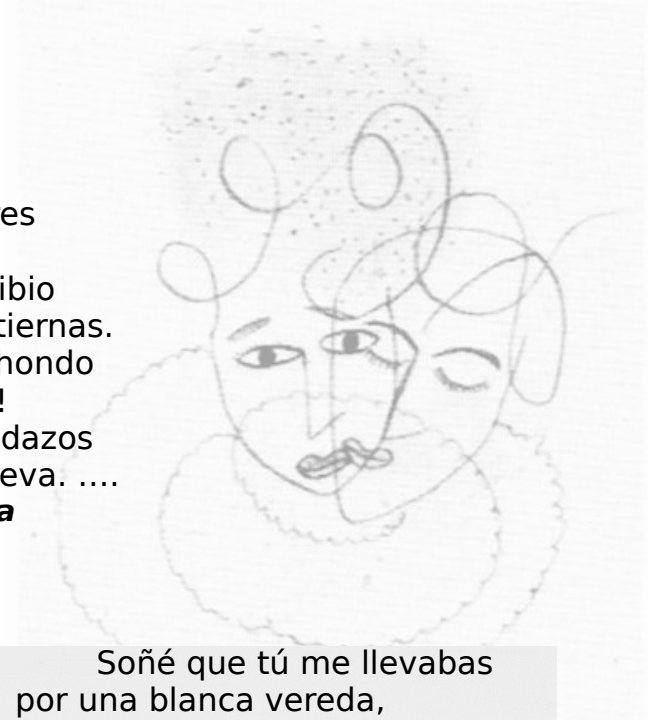
y lo mejor de

Antonio Machado

Canción primaveral

I
Salen los niños alegres
De la escuela,
Poniendo en el aire tibio
Del abril, canciones tiernas.
Que alegría tiene el hondo
Silencio de la calleja!
Un silencio hecho pedazos
por risas de plata nueva.

Federico Garcia Lorca

Soñé que tú me llevabas
por una blanca vereda,
en medio del campo verde,
hacia el azul de las sierras,
a los montes azules,
una mañana serena.

Sentí tu mano en la mía,
tu mano de compañera,
tu voz de niña en mi oído
como una campana nueva,
como una campana virgen
de un alba de primavera.

¡Eran tu voz y tu mano,
en sueños, tan verdaderas!...
Vive, esperanza, ¡quién sabe
lo que se traga la tierra!

Antonio Machado

